

ÎNCHEIERE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Elena Maximuc împotriva deciziei din 03 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Eleona Maximuc împotriva Direcției Generale Educație Tineret și Sport a Consiliului mun.Chișinău cu privire la recunoașterea ilegalității ordinului, eliberarea carnetului de muncă de model nou cu indicarea datei reorganizării școlii în gimnaziu și a datei concedierii din momentul eliberării carnetului de muncă de tip nou, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă din motivul reținerii carnetului de muncă, încasarea indemnizației de concediere, a penalității și repararea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La data de 06 decembrie 2013, Elena Maximuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generale Educație Tineret și Sport a Consiliului mun.Chișinău solicitând recunoașterea ilegalității ordinului nr.455-A din 09 noiembrie 2013 în partea concedierii din funcția de profesor de matematică începând cu data de 12 noiembrie 2012, obligarea eliberării carnetului de muncă de model nou cu indicarea datei reorganizării Școlii Medii nr.30 în Gimnaziul nr.30 și a datei concedierii din momentul eliberării carnetului de muncă de tip nou, achitarea plății obligatorie a salariului pentru absența forțată de la muncă din motivul reținerii carnetului de muncă din 12 noiembrie 2012 până la data eliberării carnetului de muncă de model nou, încasarea indemnizației de concediere pentru anii 1983-1990 lucrați la Școala Medie nr.30 în sumă de 7906,64 lei și penalitate în sumă de 6056,49 lei, repararea prejudiciului moral în sumă de 20000 lei și punerea în executare imediată a pretenției de achitare a unui salariu mediu în sumă de 4744 lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că în baza contractului individual de muncă a fost angajată în cadrul Școlii Medii nr.30 a Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Primăriei mun.Chișinău în funcția de profesor de matematică pe perioada 15 august 1983-08 septembrie 1990 și 06 noiembrie 1996- 12 noiembrie 2012.

Menționează că, Școala Medie nr.30 a fost reorganizată în Gimnaziul nr.30 a

Direcției Generale Educație, Tineret și Sport, iar prin Ordinul Directorului general al Direcției Generale Educație, Tineret și Sport nr.313-A din 10 septembrie 2013 a fost preavizată „referitor la reorganizarea Gimnaziului nr.30 prin comasarea cu Liceul Teoretic „B.P.Hajdău”, începînd cu 01 septembrie 2012, conform art.86. alin. (1) lit.b), c), fără indicarea legii la care se face referire.

Susține că, prin Ordinul Directorului general al Direcției Generale Educație, Tineret și Sport, nr. 455-A din 09 noiembrie 2013, a fost concediată din Gimnaziul nr.30 începînd cu data de 12 noiembrie 2012. Din momentul concedierii pînă în prezent nu i-a fost eliberat carnetul de muncă de model nou. Din motivul neeliberării carnetului de muncă, este lipsită de dreptul de a fi angajată oficial la lucru, astfel fiind lipsită de surse de existență.

Afirmă că, în ziua concedierii, Direcția Generală Educație, Tineret și Sport nu i-a achitat indemnizația de concediere pentru anii 1983-1990-perioada de activitate la Școala Medie nr.30, care constituie sumă de 7906,64 lei.

Declară că, în baza Ordinului Directorului general al Direcției Generale Educație, Tineret și Sport nr.455-A din 09 noiembrie 2013, a fost concediată din Gimnaziul nr.30 din funcția de profesor de matematică, începînd cu 12 noiembrie 2012, conform art.86. alin. (1) lit.b) Codul muncii - lichidarea unității și art.86. alin. (1) lit.c) Codul muncii - reducerea statului de personal din unitate.

Conform prevederilor Ordinului Directorului general al Direcției Generale Educație, Tineret și Sport nr.313-A din 10 septembrie 2011, a fost preavizată „referitor la reorganizarea Gimnaziului nr.30 prin comasarea cu Liceul Teoretic „B.P.Hajdău”, începînd cu 01 septembrie 2012, conform art.86 alin. (1) lit.b), lit. c) Codul muncii.

Invocă că, rezultînd din prevederile art. 69 alin.(1) Cod civil, nu este clar sensul cuvintelor „reorganizarea gimnaziului nr.30 prin comasarea cu Liceul Teoretic „B.P.Hajdău” indicate în ordin.

Afirmă că, în baza prevederilor art.70 Cod civil, în cazul contopirii Gimnaziului nr.30 cu Liceul Teoretic „B.P.Hajdău”, drepturile și obligațiile Gimnaziului nr. 30 au trecut la o nouă persoană juridică și concedierea urma să fie ordonată din cadrul persoanei juridice noi, dar nu din Gimnaziul nr.30, care din data de 01 septembrie 2012 nu mai exista. În cazul absorbției Gimnaziului nr.30 de către Liceul Teoretic „B.P.Hajdău”, Gimnaziul nr.30 nu a fost lichidat, însă drepturile și obligațiile au trecut la Liceul Teoretic „B.P.Hajdău”.

Consideră ilegală concedierea sa în baza prevederilor art.86 alin. (1) lit.b) Codul muncii - lichidarea unității, deoarece Gimnaziul nr.30 nu a fost lichidat, dar reorganizat.

Opinează că, este ilegală concedierea sa începînd cu 12 noiembrie 2012, conform art.86 alin.(1) lit.c) Codul muncii-reducerea statului de personal din unitate, deoarece în cadrul Gimnaziului nr.30 nu a avut loc o astfel de procedură din motivul inexistenței gimnaziului din data de 01 septembrie 2012.

Relevă că, în baza prevederilor pct. 5 al Regulamentului privind completarea, păstrarea și evidența carnetului de muncă, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.1449 din 14 decembrie 2007, carnetele de muncă de model nou se întocmesc pentru toți salariații, atît pentru persoanele care se angajează în muncă pentru prima dată, cît și pentru cele care au carnet de muncă de model vechi.

Invocă că, contrar prevederilor art. 66 alin. (5) Codul muncii, la adresările sale, nu i-a fost eliberat carnetul de muncă de model nou din momentul concedierii pînă în prezent.

Remarcă că, în contextul prevederilor art.330 alin. (1) Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Obligație aplicabilă și în cazul neeliberării carnetului de muncă.

Relatează că, rezultînd din prevederile art. 151 Codul muncii, Direcția Generală Educație, Tineret și Sport urmează să-i achite obligatoriu salariul pentru absența forțată de la muncă din motivul reținerii carnetului de muncă începînd cu 12 noiembrie 2012 pînă la data eliberării carnetului de muncă de model nou.

Specifică că, conform pct.2 al Ordinului Directorului general al Direcției Generale Educație, Tineret și Sport nr.455-A din 09 noiembrie 2013, contabilitatea a fost obligată să calculeze pentru prima lună plata indemnizației de concediere egală cu mărimea sumată a unui salariu mediu săptămînal pentru fiecare an lucrat. Însă, necatînd la acest fapt și la prevederile ordinului de concediere, contabilitatea Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a calculat indemnizația de concediere numai pentru perioada de lucru - 06 noiembrie 1996-12 noiembrie 2012 în mărime de 18072 lei, calculată și perioada 15 august 1983-08 septembrie 1990, din care motiv, în opinia sa, urmează de a fi încasat de la Direcția Generală Educație, Tineret și Sport indemnizația de concediere și perioada 15 august -08 septembrie 1990 în mărime de 7906,64 lei.

Notează că, rezultînd din prevederile art.330 alin. (2) Codul muncii, penalitatea de întîrziere pentru perioada 12 noiembrie 2012-04 decembrie 2013 constituie suma de 3083,59 lei.

Consideră că, angajatorul urmează să-i repare prejudiciul moral în suma de 20000 lei, deoarece prin neachitarea la timp a indemnizației de concediere pentru anii 1983-1990 și reținerea carnetului de muncă de model nou, i-au fost cauzate suferințe psihice, neavînd posibilitatea sa-și asigure familia cu produse alimentare la timp, să achite serviciile comunale, a fost nevoită să împrumute bani.

Conform art.256 alin. (1) lit.b) Cod de procedură civilă, solicită executarea imediată a hotărîrii în partea încasării salariului mediu lunar în mărime de 4744 lei.

Prin hotărîrea din 04 februarie 2015 a judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Eleona Maximuc împotriva Direcției Generale Educație Tineret și Sport a Consiliului mun.Chișinău cu privire la recunoașterea parțială ca ilegal ordinul nr.455-A din 09 noiembrie 2013, eliberarea carnetului de muncă de model nou cu indicarea datei reorganizării școlii în gimnaziu și a datei concedierii din momentul eliberării carnetului de muncă de tip nou, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă din motivul reținerii carnetului de muncă, încasarea indemnizației de concediere, a penalității și repararea prejudiciului moral.

Prin decizia din 03 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Elena Maximuc și s-a menținut hotărîrea din 04 februarie 2015 a judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău.

La data de 28 ianuarie 2016, Elena Maximuc a declarat recurs împotriva deciziei din 03 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat că instanțele ierarhic inferioare au încălcat normele de drept material, deoarece nu au aplicat legea care trebuia aplicată.

Consideră că, circumstanțele importante pentru soluționarea pricină care au fost considerate ca fiind constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente.

Susține că, concluziile instanțelor ierarhic inferioare sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curtii de Apel Chișinău a fost adoptată la 03 decembrie 2015, iar Elena Maximuc a declarat recurs la data de 28 ianuarie 2016, ceea ce denotă că recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Elena Maximuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Elena Maximuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul constată că argumentele invocate în recurs, în esență sunt identice celor din cererea de apel, care au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel și nu urmează a fi supuse examinării în ordine de recurs.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Elena Maximuc ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Elena Maximuc împotriva deciziei din 03 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

